Quelle: https://manuscripta.at/?ID=383
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

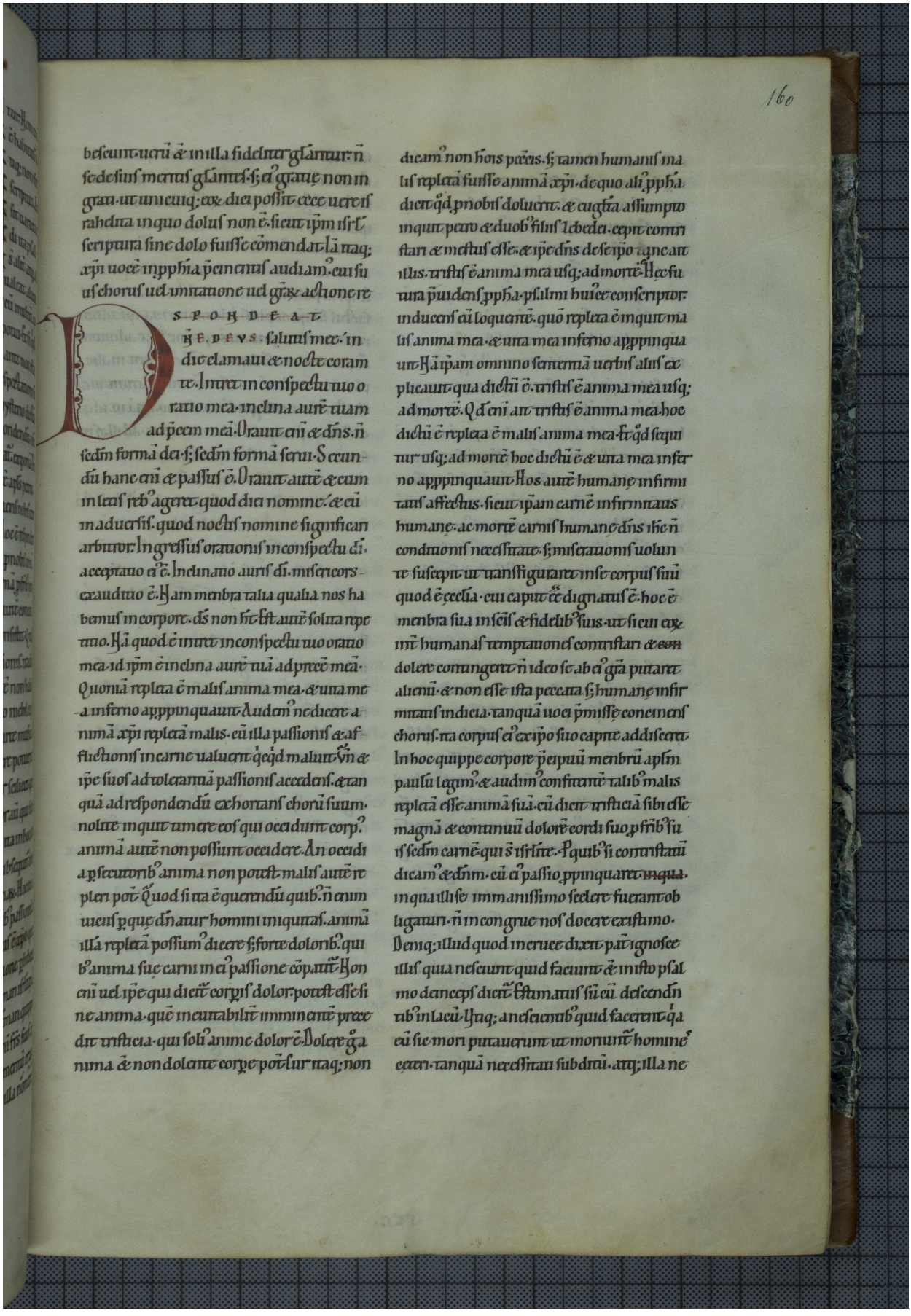

160

beſcauit uerũ ⁊ in illa fidelitate glãuit: ñ ſe deſiuit mentis glãtis. ſ; a gratie non in gratiã ut uni cuiq; ex dia poſſit cece uereciſ rahdita in quo doluit non ẽ. ſicut ipm iſrl ſcriptura ſine dolo fuiſſe cõmendat. lã naq; xpi uocẽ in pphia pcantis audiam⁹ cui ſu uſ chorus ucl imitatione uel gr̃a ⁊ actione re

SPONDEAT

ET DEVS ſalutis mee. in die clamaui ⁊ nocte coram te. Inuite in conſpectu tuo o ratio mea. inclina aurẽ tuam ad pcem meã. Dixit enĩ ⁊ dns. ñ ſedm formã dei. ſ; ſedm formã ſerui. Se cundũ hanc enĩ ⁊ paſſus ẽ. Dixit autẽ ⁊ cum in leas reb⁹ agatur quod dia nomine. ⁊ eũ in aduerſis. quod nocẽs nomine ſignificari arbitror. In greſſus orationis in conſpectu dñi. acceptatio ei⁹ ẽ. Inclinatio auris dñi. miſeratio ſcs ⁊ audituo ẽ. Hã membra talia qualia nos ha bemus in corpore. dñs non hr̃ebat autẽ ſolita repe tuo. Hã quod ẽ inuite in conſpectu tuo oratio mea. id ipm ẽ inclina autẽ tuã ad preẽ meã. Quoniã repleta ẽ malis anima mea. ⁊ uita me a inferno appropinquauit. Audem⁹ nedicere a nimã xpi repleta malis. cũ illa paſſionis ⁊ af flictionis in carne ualuerit q̃q̃d maluit ũn ⁊ ipe ſuos ad tolerantiã paſſionis accedens. ⁊ tan quã ad reſpondendũ exhortans chorũ ſuum. nolite inquit timere eos qui occidunt corp⁹ animã autẽ non poſſunt occidere. An occidi a p̃ſecutorib⁹ anima non potuit. malis autẽ re pleri potẽ. Quod ſi ita ẽ quarendũ quib⁹. ñ enim uenit ꝑ quẽ dñatur homini in quantas. animã illã repleta poſſum⁹ dicere ſ; forte doloribus. qui b⁹ anima ſue carni in ea paſſione cõpatiẽ. Hon enĩ uel ipe qui dicit corpis dolor. potuit eſſe ſi ne anima. quẽ inmanabilit̃ immin entẽ prece dit triſticia. qui ſoli animẽ dolorẽ. Dolere g̃a nima ⁊ non dolente corpe potẽlur naq; non dicam⁹ non hoies peccas. ſ; tamen humanis ma lis repleta fuiſſe anima xpi. de quo alii pphe dicunt q̃d pnobis doluerit. ⁊ cuigtia aſſumpto inquit pcto ⁊ duob⁹ filiis Ideſta. ceptr contri ſtari ⁊ methus eſſe. ⁊ ipe dns de ſe ipo. tunc anĩ illius. triſtis ẽ anima mea uſq; ad mortẽ. Hec fu tura ꝑuidens pphe. pſalmi huiꝰ ce conſcriptor. inducens eũ loquentẽ. quo repleta ẽ inquit ma lis anima mea. ⁊ uita mea inferno appropinqua uit. Hã ipam omnino ſententiã uerbis alis ex plicauit qua dixit. triſtis ẽ anima mea uſq; ad mortẽ. Q̃d enĩ ait triſtis ẽ anima mea. hoc dixit ẽ repleta ẽ malis anima mea. Et q̃d ſequi tur uſq; ad mortẽ hoc dixit ẽ ⁊ uita mea infer no appropinquauit. Hos autẽ humane infirmi tatis affectus. ſicut ipam carnẽ infirmitatis humane. ac mortẽ carnis humane dns ihc ñ condicionis neceſſitate. ſ; miſeracionis uolun te ſuſcepit ut ꝑ ſimilitudinem in ſe corpus ſuũ quod ẽ eccla. cui caput ⁊ dignatus ẽ. hoc ẽ membra ſua in ſeiſ ⁊ fidelib⁹ ſuis. ut ſi cui ex imẽ humanas temptationes contriſtari ⁊ con dolere contingat. ñ ideo ſe ab eo gr̃a putaret alienũ. ⁊ non eſſe iſta peccata ſ; humane infir mitatis indicia. tanquã uoce ꝑmiſſe conſentiens chorus. ita corpus ei⁹ ex ipo ſuo capite addiſcat. In hoc quippe corpore ꝑ ſeipsũ membrũ apli paulũ legim⁹. ⁊ audim⁹ confitentẽ talib⁹ malis repletã eſſe animã ſuã. cũ dicit triſticia ſibi eſſe magnã ⁊ continuũ dolorẽ cordi ſuo p̃ frib⁹ ſu iſ ſedm carnẽ qui ſ iſrlite. Pquib⁹ ſi contriſtari dicam⁹ ⁊ dñm. cui a passio ppinquare inqua. in qua illiſe immaniſſimo ſcelere fuerant ob ligatum. ñ in congrue noſ docere exiſtimo. Denique illud quod in cruce dixit. pr̃ ignoſce illis quia neſciunt quid faciunt. ⁊ in iſto pſal mo dan cepſ dicit. Eſtum mauſ ſũ eũ. deſcendẽ tib⁹ in lacũ. Ita naq; a neſcientib⁹ quid facerent. qa eũ ſic mon putauerunt ut mortuũ hominẽ eẽt. tanquã neceſſitati ſubditum. atq; illa ne